

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6CdoBy/1/2026
Identifikačné číslo spisu:	0021203759
Dátum vydania rozhodnutia:	29.04.2026
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:0021203759.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Y. P. V., narodeného X. B. XXXX, T., Y. T. XXXX/XX, proti žalovanému Okresnému stavebnému bytovému družstvu Michalovce, IČO: 00 172 154, Michalovce, Plynárenská ulici č. 1, zastúpenému advokátom JUDr. Slavomírom Kučmášom, Michalovce, Plynárenská ulica č. 1, IČO: 35 557 192, o neplatnosť právneho úkonu, vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 25C/60/2021, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 31. marca 2025, sp. zn. 8Co/170/2024, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov dovolacieho konania vo výške určenej súdom prvej inštancie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Michalovce (ďalej tiež len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 26. januára 2024 sp. zn. 25C/60/2021-67 výrokom I. žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu, a to vyúčtovania nákladov za služby spojené s užívaním a správou bytu za rok 2020, k 1. máju 2021 zamietol a výrokom II. žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodol samostatným uznesením po právoplatnosti daného rozsudku. Opravným uznesením z 25. septembra 2024 č. k. 25C/60/2021-224 opravil nesprávne uvedené čísla konania. Takéto svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 39, § 599 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 7 ods. 1, § 7b ods. 5, § 9 ods. 5 a § 10 ods. 6 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, § 137, § 255 ods. 1, 262 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Vécne uviedol, že žalobca pri tejto určovacej žalobe dostatočne nepreukázal naliehavý právny záujem, keďže v konaní netvrdil a ani nepreukázal skutočnosti, z ktorých by vyplývala existencia naliehavého právneho záujmu. Otázku (prípadnej) neplatnosti (právneho úkonu), ktorá mala byť vyriešená v tomto konaní, bolo totiž možné riešiť ako otázku prejudiciálnu v konaní o žalobe na plnenie. Súd prvej inštancie doplnil, že argumentácia žalobcu bola na namieste v spore, kde sa žalovaný (v pozícii žalobcu) domáhal proti žalobcovi (v pozícii žalovaného) zaplatať dlžnej sumy práve z dôvodu nezaplatenia úhrad spojených s užívaním a správou bytu v rámci konania vedeného na

tamojšom súde (sp. zn. 7Csp/113/2023), prípadne v rámci už vedeného konania pod sp. zn. 17C/59/2020 na Okresnom súde Trebišov. Súd prvej inštancie preto konštatoval, že určovací žaloba nemala žiadne praktické opodstatnenie tam, kde sa žalobca (žalovaný) mohol domáhať priamo splnenia povinnosti (zaplatenia dlžnej sumy) a viedla len k zbytočnému rozširovaniu súdnych sporov. Dodal, že ak žalobca nebol s vybavením reklamácie spokojný, mohol podať podnet na Slovenskú obchodnú inšpekciu (ďalej len „SOI“). Žalobca ako vlastník bytu nevyužil všetky dostupné prostriedky právnej ochrany, nakoľko sa neobrátil na SOI, ktorá je dozorným orgánom nad správcovskou spoločnosťou (žalovaným), u ktorej uplatnil reklamáciu, s ktorej vybavením nebol spokojný. Na základe vyššie uvedených skutkových zistení súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu nepreukázania naliehavého právneho záujmu.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej tiež len „odvolací súd“) rozsudkom z 31. marca 2025 sp. zn. 8Co/170/2024 na odvolanie žalobcu napadnutý rozsudok v spojení s opravným uznesením súdu prvej inštancie výrokom I. potvrdil a výrokom II. priznal žalovanému proti žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že nezistil žalobcom namietané vady konania. K námietke nesprávneho vyhodnotenia ospravedlňujúcich dôvodov žalovaného o jeho neúčasti na konaní uviedol, že žalovaný sa síce ospravedlnil z neúčasti na pojednávaní, ale s pojednávaním v jeho neprítomnosti súhlasil, pojednávanie preto zmarené nebolo. Odvolací súd zároveň poukázal aj na zákonnú podmienku pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného (§ 273 CSP), keď takýmto osobitným procesným postupom mohlo byť rozhodnuté iba o žalobe na splnenie povinnosti [§ 137 písm. a) CSP]. Keďže v tomto prípade sa konalo o žalobe o určení (či tu právo bolo alebo nie), nebola splnená základná zákonná podmienka pre možnosť rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Ďalej uviedol, že v posudzovanom prípade bolo predmetom konania určenie neplatnosti právneho úkonu a to vyúčtovania nákladov za služby spojené s užívaním a správou bytu za rok 2020, k 1. máju 2021 [žaloba podľa § 137 písm. c) CSP], žalobe ale chýbali tvrdenia a dôvody naliehavosti právneho záujmu na určení neplatnosti vyúčtovania nákladov za služby spojené s užívaním a správou bytu za rok 2020. Súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu správne konštatoval, že s otázkou neplatnosti vyúčtovania sa mohol súd prejudiciálne vysporiadať v prípadnom konaní o zaplatenie samotných nákladov za služby spojené s užívaním a správou bytu za rok 2020. Súdné konania, na ktoré poukázal žalobca v podanom odvolaní boli konania o plnenie (zaplatenie), preto boli pre toto konanie o určení neplatnosti právneho úkonu nepoužiteľné. K námietke žalobcu, že súd prvej inštancie v rámci dokazovania nevykonal ním navrhnuté dôkazy (vypočutie štatutára žalovaného, či právneho zástupcu žalovaného), odvolací súd uviedol, že táto námietka nebola dôvodná, nakoľko nedostatok naliehavosti právneho záujmu bol dôvodom zamietnutia žaloby bez toho, aby sa súd zaoberal meritom veci. Uzavrel preto, že súd prvej inštancie svojim procesným postupom neznemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, vykonal všetky dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností pre posúdenie (ne)platnosti právneho úkonu, pričom na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádzalo zo správneho právneho posúdenia veci. Napadnutý rozsudok v spojení s opravným uznesením preto ako vecne správny potvrdil.

3. Proti takémuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) v zákonnej lehote dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z ustanovení § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a) CSP a opakovane tvrdil, že skutkové tvrdenia a dôkazy boli žalovaným predkladané a prezentované klamlivo až podvodne, bez akceptovania žalobcu a nebratia do úvahy rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) o dovolaní v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves (nebolo bližšie špecifikované). Dovolanie ďalej odôvodnil s poukazom na dovolacie konania (sp. zn. 6Cdo/356/2012 a sp. zn. 2Cdo/379/2013), ktoré inicioval proti žalovanému, tiež s poukazom na rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 7C/148/2013 v súvislosti s Krajským súdom Košice sp. zn. 3Co/51/2020, na ktoré sa odvolával už v žalobe, a v ktorých mali sudy vysloviť, že postup žalovaného bol v rozpore s dobrými mravmi, keďže konania boli vyvolané nezákonne. Podľa vyjadrenia žalobcu „tieto poplatky“ (bližšie nešpecifikované) nemal žalovaný ďalej účtovať, resp. zaúčtované ako „nezákonné“ mal skartovať. K záznamom na kartách žalobcu uviedol, že žalovaný na kartách, ktorými argumentoval v konaní „účtoval nezákonné platby“ naďalej a z nich (jemu) za roky až

do 31. decembra 2023 „nezákonne odrátavať“ všetky preplatky, tieto ďalej v dovolaní podrobne špecifikoval. Namietal, že žalovaný za obdobie od 14. mája 2010 do 31. mája 2021 staré platby na kartách nevyškartoval, ale ďalej ich žalobcovi „navyšoval“ ako „nedoplatky“. Žalobca navrhol, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalovaný v dovolacom návrhu namietal, že žalobca nešpecifikoval dovolacie dôvody podľa § 20 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a) CSP, dovolanie žalobcu preto považoval v celom rozsahu za nedôvodné. Namietal tiež, že obsah dovolania nespĺňal zákonné podmienky pre vymedzenie dovolacích dôvodov v zmysle § 431 a § 432 CSP. Podľa žalovaného, žalobca iba formálne namietal vadu zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP, neuviedol ale v čom spočívala táto vada, nekonkretizoval nesprávny procesný postup, ktorý mu mal znemožniť aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v miere, ktorá by zodpovedala porušeniu práva na spravodlivý proces. V dovolaní absentovalo označenie, aké konkrétne procesné práva mali byť žalobcovi odňaté a akým konaním súdu malo dôjsť k zásahu do týchto práv. Žalovaný namietal, že dovolací dôvod (§ 431 ods. 2 CSP) musí byť vymedzený jasne a jednoznačne, spôsobom, ktorý umožňuje dovolaciemu súdu preskúmať jeho odpodstatnenosť. Keďže žalobca dôvod zmätočnosti vôbec nešpecifikoval, dovolanie nespĺňalo zákonom požadované náležitosti a už z toho dôvodu bol dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP neprípustný a nepreskúmateľný. Podľa žalovaného ani v časti uplatneného dovolacieho dôvodu v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) CSP dovolanie žalobcu nespĺňalo zákonom požadované náležitosti, keďže v dovolaní nebolo neoznačené žiadne konkrétne právne posúdenie, ktoré žalobca považoval za nesprávne a nebolo ani uvedené, v čom mala namietaná nesprávnosť spočívať. Žalobca nevymedzil ani ustálenú rozhodovaciu prax odvolacieho súdu, od ktorej sa mal odvolací súd pri riešení právnej otázky odkloniť. V odvolaní tak absentovalo presne vymedzenie právnej otázky a tiež označenie ustálenej rozhodovacej praxe, ako zákonom vyžadovaných náležitostí dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP. Podané dovolanie tak nespĺňalo obsahové náležitosti nevyhnutné na to, aby sa dovolací súd mohol podaním dovolaním zaoberať (§ 432 CSP). Nad rámec uvedeného žalovaný skonštatoval, že aj keby bolo dovolanie žalobcu formálne bezchybné, považoval ho za vecne nedôvodné, keďže nebola preukázaná žiadna právne relevantná okolnosť, ktorá by spochybňovala správnosť rozhodnutia odvolacieho súdu.

5. Najvyšší súd po zistení podania dovolania v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) stranou, v ktorej neprospech (z procesného hľadiska) bolo napádané rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou CSP) skúmal najskôr, či sú splnené procesné predpoklady pre uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Zmieňované právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom procese zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, je otázkou zákonnosti a jej riešenie patrí do výlučnej právomoci najvyššieho súdu (m. m. napr. IV. ÚS 35/02, II. ÚS 324/2010 či III. ÚS 550/2012).

7. Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, a/alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 421 ods. 1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Podľa § 423 CSP dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

10. Podľa § 433 CSP, dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred dovolacím súdom.

11. Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (odsek 1) a dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (odsek 2); podľa § 432 CSP potom dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (odsek 1) a dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (odsek 2).

12. Napokon podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom; podľa odseku 2 písm. a) tu citovaného ustanovenia povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

13. Aby dovolanie vyvolalo zamýšľané právne následky a dovolací súd mohol uskutočniť meritórny dovolací prieskum a dovolanie vecne prejednať, musia byť splnené všetky podmienky jeho prípustnosti. Civilný sporový poriadok vyžaduje, aby dovolanie bolo podané na to oprávnenou osobou (§ 424 až § 426 CSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 427 CSP), smerovalo proti prípustnému predmetu dovolania (§ 419 až § 423 CSP) a spĺňalo zákonom vyžadované náležitosti (§ 428 a § 127 CSP) vrátane osobitnej podmienky povinného zastúpenia advokátom v dovolacom konaní vrátane spísania ním dovolania a všetkých ďalších podaní dovolateľa s alternatívou vysokoškolského právnického vzdelania druhého stupňa na strane dovolateľa, ktorý je fyzickou osobou, kedy sa zastúpenie advokátom nevyžaduje (§ 428 a § 429 CSP). Podmienky prípustnosti dovolania sú vzájomne previazané; pre úspešné uplatnenie tohto mimoriadneho opravného prostriedku musia byť splnené všetky súčasne (kumulatívne).

14. Okrem práve uvedeného je potrebné uviesť, že v dovolacom konaní sa odstraňuje jedine vada nezastúpenia dovolateľa advokátom (resp. nespísania ním dovolania či niektorého po ňom nasledujúceho podania dovolateľa) a i to len v prípadoch absencie či nenáležitého poučenia dovolateľa odvolacím súdom o tejto podmienke vecnej prejednatelnosti dovolania, kým s odstraňovaním prípadných iných väd dovolania pred predložením veci dovolaciemu súdu a pred jeho rozhodovaním platná procesná úprava nepočíta (tu porovnaj § 436 ods. 1 CSP).

15. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok musí spĺňať zákonom stanovené podmienky, medzi ktoré patrí aj vymedzenie dovolacích dôvodov zmysle § 431 a § 432 CSP. V prípade, ak dovolanie nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú v dovolaní vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP, dovolací súd dovolanie odmietne [§ 447 písm. f) CSP]. Dovolateľ v podanom dovolaní síce vyvodzoval prípustnosť dovolania z ust. § 420 písm. f) a z ust. § 421 ods. 1 písm. a) CSP, k týmto ale nevymedzil žiadne dovolacie dôvody v zmysle § 431 a § 432 CSP. Dovolateľ dovolacie dôvody vymedzoval s poukazom na svoje predchádzajúce podania, resp. svoje podania v iných konaniach, ako aj s poukazom na svoje vlastné skutkové závery ohľadne účtovania platieb (za služby spojené s užívaním a správou bytu za rok 2020, k 1.5.2021). Takéto vymedzenie dovolacích dôvodov ale prípustné nie je (§ 433 CSP).

16. Dovolaciemu súdu preto neostávalo iné, než rozhodnúť spôsobom uvedeným v prvej vete výroku tohto svojho uznesenia, teda dovolanie podľa § 447 písm. f) CSP odmietnuť.

17. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

18. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.